

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/101/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011023
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2117011023.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného V. O. a spol., pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods.1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.07.2021 pod sp. zn. 3T/5/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.01.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný V. O., nar. XX.XX.XXXX v G., Česká republika, uznatý vinným (spolu s už toho času právoplatne odsúdenými Q. Y. a Q. O.) z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, na tom skutkovom základe, že

dňa 16.11.2016 v čase asi o 10.43 hod. v meste Z. na ulici B. č. XX, spoločne vošli cez otvorenú bránu do areálu spoločnosti MAD plus s.r.o., kde prišli k tam odstavenému a neuzamknutému nákladnému motorovému vozidlu zn. DAF FT XF 105, EČ: HC-683BU, červenej farby, pri ktorom Q. Y. a V. O. zostali dávať pozor, zatiaľ čo Q. O. vošla do neuzamknutej kabíny vozidla, z ktorej následne odcudžila ruksak presne nezistenej značky, hnedo - bielej farby, tablet zn. LENOVO, čiernej farby, nezisteného typu, výrobného čísla: S/N HA0B0BR9, pánsku plátennú tašku presne nezistenej značky, čiernej farby, v ktorej sa nachádzali: mobilný telefón zn. LENOVO, typu A6000, čiernej farby, nezisteného výrobného čísla, IMEI čísla:866912020864467, mobilný telefón zn. SONY XPERIA, čiernej farby, presne nezisteného výrobného a IMEI čísla, MP3 prehrávač presne nezistenej značky a výrobného čísla, modrej farby, zväzok kľúčov, kľúč od osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, EČ: HC-091AV, občiansky preukaz, vodičský preukaz, profesionálna karta vodiča, zdravotná kartička poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, potvrdenie o absolvovaní psychotestov, lekárske potvrdenie o spôsobilosti vodiča a bankomatová kartička zn. Maestro od bankového účtu vedeného vo VÚB banke, všetky vystavené na meno Q. Y. a finančná hotovosť vo výške 200,- € v rôznych bankovkách, následne aj s takto odcudzenými vecami nasadli do osobného motorového vozidla zn. FIAT BRAVA, červenej farby, EG: HC-256BY a s takto odcudzenými vecami z miesta činu odišli na neznáme miesto, čím uvedeným konaním spôsobili majiteľovi odcudzených vecí Q. Y. celkovú škodu krádežou vo výške 333,80 €.

Za túto trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanému V. O. podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd zaviazal všetkých obžalovaných spoločne a nerozdielne k náhrade škody vo výške 333,80 Eur v prospech poškodeného Q. Y., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom ul. P. č. XXX/X, E..

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č.l. 548-554 spisu.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu i z odôvodnenia napadnutého rozsudku, výrok o vine u obžalovaného V. O. bol ustálený na základe jeho vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods.1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 11.02.2020, ktoré bolo prijaté právoplatným uznesením, preto bolo (vo vzťahu k obžalovanému V. O.) vykonané dokazovanie súvisiace len s výrokom o treste a náhrade škody.

Pokiaľ ide o výrok o treste, z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že vykonaným dokazovaním súd I. stupňa zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa a úprimne oľutoval spáchanie trestného činu) a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (už bol v minulosti súdne trestaný/ súdom Landesgericht Korneuburg sp. zn. 620 Hv 2/2016h, pričom odsúdenie je po 01.01.2013 - § 438e Trestného zákona), podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona (vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností), nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace (t.j. pri spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa 212 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019), keď trest mohol ukladať v sadzbe do 2 rokov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody 10 rokov pred spáchaním daného skutku, avšak bolo potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko obžalovaný spáchal daný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rakúskym súdom. Zároveň pri výške trestu súd prihliadol aj na celkový postoj obžalovaného, ktorý sa zakaždým dostavil na hlavné pojednávanie počas celého konania, ako aj to, že sa ku skutku priznal a úprimne oľutoval, v neposlednom rade aj na odstup času od spáchania skutku. Takto uložený trest, podľa názoru okresného súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Výrok o náhrade škody okresný súd zdôvodnil tým, že poškodený Q. Y. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 333,80 Eur pozostávajúcej z odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 200,- Eur ako aj hodnoty odcudzených vecí vo výške 133,80 Eur, ktoré boli ohodnotené v odbornom vyjadrení č. 664/2016, pričom obžalovaní túto výšku nespochybnili a vo svojich výpovediach sa k nej priznávali, preto zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne k jej náhrade.

Proti rozsudku okresného súdu podal obžalovaný V. O. odvolanie, ktoré však žiadnym spôsobom neupresnil, písomne neodôvodnil ani neuviedol, v akom rozsahu rozsudok napáda, či odvolanie smeruje proti všetkým výrokom, alebo len proti niektorým, prípadne aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na podklade odvolania obžalovaného na neverejnom zasadnutí nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom zistil, že rozsudok okresného súdu je chybný výlučne v napadnutom výroku o treste, a to pre nejasnosť a nepreskúmateľnosť skutkových zistení, nakoľko sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami na rozhodnutie s tým, že na objasnenie veci bude nevyhnutné vykonať ďalšie dôkazy / § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. poriadku /.

Odvolací súd tiež zistil, že napadnutý rozsudok je nezákonný i pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutými výrokom rozsudku predchádzali, pretože boli porušené ustanovenia, ktorými sa má

zabezpečiť objasnenie veci a právo obžalovaného na obhajobu /§321 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku/, čo zároveň naplňa i dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písm. c), písm. g) Tr. poriadku.

Z obsahu spisu vyplýva, že vina obžalovaného bola uznaná na základe jeho vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní dňa 11.02.2020, ktoré bolo súdom zákonným spôsobom prijaté. Výrok o vine sa tak stal nenapadnuteľným odvolaním a preto sa stal predmetom prieskumu odvolacieho súdu výlučne výrok o treste a náhrade škody, nakoľko z obsahu podaného odvolania a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nie je zrejme, proti ktorému výroku rozsudku odvolanie obžalovaného smeruje.

V tomto smere je okresnému súdu treba vytknúť, že si po zhlásenom odvolaní obžalovaného nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 310 ods.1 štvrtá veta Tr. por., z ktorého vyplýva, že ak osoba oprávnená podať odvolanie vyhlási, že podáva odvolanie, do zápisnice o hlavnom pojednávaní treba uviesť (hoci aj na otázky predsedu senátu), či odvolanie smeruje proti všetkým výrokom alebo len proti niektorým, prípadne, či je podané aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Toto procesné pochybenie okresného súdu však nemalo žiadny relevantný vplyv na práva obžalovaného, pretože odvolací súd v rámci tzv. „revízneho“ princípu preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol obžalovaný podať odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku prihliadajúc pritom i na vady, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

K výroku o treste:

Okresný súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k výroku o treste opiera (mimo iného) i o dôkaz v podobe odsúdenia obžalovaného rakúskym súdom Landesgericht Korneuburg sp. zn. 620 Hv 2/2016h, (viď strana 5. rozsudku ..... „v európskeho informačného systému registra trestov vyplýva, že bol dňa 13.04.2016 právoplatne odsúdený v Rakúsku súdom Landesgericht Korneuburg sp. zn. 620 Hv 2/2016h, pre trestný čin krádeže spáchaný dňa 07.01.2016, na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, so skúšobnou dobou 3 roky, pričom sa v danej veci jedná o obojstrannú trestnú činnosť, t.j. aj na území Slovenskej republiky ...), ktorý (rozsudok, resp. jeho obsah v rámci odpisu registra trestov príp. iným spôsobom) nebol preukázateľne vykonaný zákonným spôsobom, teda oboznámený na hlavnom pojednávaní v zmysle § 269 Trestného poriadku (viď č.l. 544-zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 21.07.2020, ktorá neobsahuje žiadnu zmienku o vykonaní takéhoto dôkazného prostriedku) s tým, že by sa mal možnosť obžalovaný k tomuto dôkazu vyjadriť, keď za takejto situácie nemohol ani odvolací súd dôsledne a úplne preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku prvostupňového súdu.

Z procesného postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vyhláseniu rozsudku, nie je tiež zrejme, prečo okresný súd v rámci vykonávania listinných dôkazov (v prípade, ak bol toho názoru, že je obžalovanému nevyhnutné ukladať za spáchanú trestnú činnosť nepodmienený trest odňatia slobody s poukazom na § 49 ods.2 Tr. zákona) si tiež nezabezpečil prostredníctvom dožiadania na generálnu prokuratúru (§ 488a ods.2 Tr. por.) kópiu právoplatného rozhodnutia rakúskeho súdu Landesgericht Korneuburg pod sp. zn. 620 Hv 2/2016h a to za účelom posúdenia obojstrannej trestnosti a rovnako i možného zohľadnenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Podľa § 7b ods.2 Tr. zákona právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

V nadväznosti na prihladnutie na cudzozemské rozhodnutie je potrebné upozorniť na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2015, sp. zn. 2 Urto 4/2015, uverejnený v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 14/2016, ktorý s ohľadom na § 7b ods. 2 Tr. zák. umožňuje použiť príťažujúcu okolnosť v súvislosti so skorším odsúdením v členskom štáte Európskej únie ako dôsledok trestnoprávnej recidívy, no výlučne za splnenia obojstrannej trestnosti trestného činu.

Vzhľadom na túto skutočnosť, preto nebolo možné bez náležitého dokazovania na hlavnom pojednávaní prvostupňovým súdom zohľadniť právne účinky právoplatného rozhodnutia súdu z iného členského štátu EÚ, čím je možné považovať rozhodnutie okresného súdu v danom štádiu konania aj za vydané predčasne.

So zreteľom k uvedenému bude po zrušení a vrátení veci okresný súd na hlavnom pojednávaní povinný :

- vykonať tie dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí ako na relevantné poukazuje a ktoré zároveň neboli, ako je vyššie uvedené, vykonané zákonným spôsobom (riadnym oboznámením listinného dôkazu- výpis z európskeho informačného systému registrov trestov z č.l.159-160 v zmysle § 269 Tr. por.) a
- náležite sa vysporiadať s ďalšími, odvolacím súdom vytýkanými, procesnými pochybeniami vo vzťahu k nevykonaným listinným dôkazom v podobe vyžiadania a oboznámenia právoplatného rozhodnutia rakúskeho súdu Landesgericht Korneubung pod sp. zn. 620 Hv 2/2016h.

Až následne, po vykonaní vyššie uvedeného a za splnenia všetkých procesných podmienok bude možné, aby okresný súd na hlavnom pojednávaní vo veci opätovne rozhodol o druhu, výmere trestu obžalovanému a spôsobe jeho výkonu.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, z vykonaného dokazovania vyplýva, že v rámci tzv. adhézneho konania boli v celom rozsahu splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody poškodenému Q. Y. vyjadrenej i v skutkovej vete napadnutého rozsudku vo výške 333,80 Eur, a preto okresný súd správne a zákonným spôsobom podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného V. O. (spolu s už toho času právoplatne odsúdenými Q. Y. a Q. O.) spoločne a nerozdielne k náhrade uplatnenej škody poškodenému.

Žiada sa podotknúť, že krajský súd toto svoje rozhodnutie učinil na neverejnom zasadnutí v neprítomnosti procesných strán, pretože už pri plnení prieskumnej povinnosti bolo zjavné, že zistené pochybenia nebude možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Toto uznesenie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.